

Esența eficienței

Abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte

**Capitol
GRATUIT**

 Daniel Zărnescu

Capitolul I
Propria ta identitate

O carte despre reinventare

Înainte să intru "în pâine", vreau mai întâi să îți fac câteva precizări legate de cartea *Esența Eficienței*. Nu vreau să îți faci o impresie greșită încă de la început și să crezi că este o simplă carte de productivitate și management al timpului, rigidă în tehnici și greu de înțeles.

Este cu mult mai mult de atât.

Cartea este, în primul rând, un manifest al independenței tale. Da, este despre tine. Despre ceea ce ești tu în momentul ăsta și ceea ce poți să devii, prin forțele tale proprii. Este o carte despre libertate și despre asumarea propriei tale vieți dincolo de cele mai nebunești visuri ale tale.

Gândește-te la lucrurile pe care le vrei: prieteni autentici, experiențe unice (dansuri, parașutism, cursuri de pictură sau actorie, călătorii în țări străine), un stil de viață sănătos, sală de fitness la care să te duci regulat, fără să mai renunți la prima febră "musculară", hainele pe care le vrei și care să stea bine pe tine, stilul tău propriu în care te așizezi în fața celorlalți, mașina pe care o vrei și la care ai visat poate de mic copil, casa ta, pe pământ, cu piscină și curte, sau apartament într-o zonă scumpă a orașului, casă de vacanță la mare, munte sau deltă, timp pentru tine, să faci tot ce îți trece prin minte, bani în cont ca să nu îți refuzi o masă într-un restaurant de lux sau o cazare la un hotel de cinci stele, afaceri de succes, recunoaștere profesională, acea

senzație că ce faci tu, acum, este dincolo de o simplă profesie și că are o legătură strânsă cu partea spirituală și cu dorința de contribuție pe care o ai, zile în care să îți permiți să ajuți pe semenii mai puțin norocoși decât tine, să faci viața celor din jurul tău mai bună, relație împlinită cu femeia pe care o iubești (bărbatul pe care îl iubești), timp pentru familia ta, părinții tăi, dacă mai trăiesc, copiii tăi, cei apropiați.

Este o carte despre timp, iubire și împlinire.

Te voi învăța cum poți să obții toate lucrurile astea. Nu pe toate, în adevăratul sens al cuvântului, ci pe cele pe care le vrei tu. Pentru că de tine depinde să alegi ceea ce vrei și cum să arate viața ta. Eu ți-am dat doar niște exemple ca să poți să cuprinzi cu mintea ce înseamnă abilitatea pe care ți-o voi construi, pagină cu pagină, în *Esența Eficienței*. **Abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte.**

Momentan trebuie doar să lași neîncrederea în forțele tale proprii deoparte... și scepticismul pe care îl poți avea când citești o asemenea promisiune și să îți dai voie să citești această carte până la capăt și să faci toate exercițiile pe care le găsești în ea. Nu ai nimic de pierdut, pentru că totul pleacă de la un sâmbure de speranță într-o viață mai bună.

Personal, cred că în fiecare persoană din lumea asta există acest sâmbure. Dacă îl simți, ai grijă de el. Este tot ce ai nevoie ca să reușești.

Marthin Luther King Jr., unul dintre cei mai cunoscuți câștigători ai premiului Nobel pentru pace, activist american pentru eradicarea rasismului la mijlocul secolului trecut, spunea:

Chiar și în acele momente în care totul pare pierdut, oamenii știu că fără speranță nu pot supraviețui. În disperare de cauză, într-un efort de multe ori al disperării, plâng și caută această speranță în jurul lor, ca punct de plecare.

De la acest sâmbure de speranță pleacă totul în viață. Hal Lindsey, un autor american cunoscut pentru cărțile lui despre sfârșitul omenirii, spune în aceeași notă:

Omul poate supraviețui aproximativ patruzeci de zile fără mâncare, trei zile fără apă, până la opt minute fără aer, însă nici măcar o secundă fără speranță.

Eu merg pe ideea că omul, fără haine pe el și cu mâinile goale, având de partea lui doar dorință și sănătate, poate obține absolut orice își pune în minte. O să revin la aspectul ăsta mai târziu.

Au fost totuși momente în viața mea când am fost aproape să îmi pierd și ultimul sâmbure de speranță. De-asta și vorbesc despre punctul ăsta de plecare. Nu am fost avantajat la naștere, m-am născut într-o familie modestă, nu am avut bani de buzunar și nici condiții "favorizante". Nu am câștigat la loterie nicio sumă de bani, nu am avut o moștenire din partea cuiva, ba nu am avut nici măcar pe cineva alături de mine care să mă învețe ce să fac.

În liceu, la 15 ani, când am intrat, aveam niște dezavantaje clare față de ceilalți. În primul rând, eram foarte mic de înălțime (în jur de 1.50 m). Nu știu dacă asta mi-a generat vreun complex napoleonic, era doar o stare de fapt. De aici a plecat insuccesul pe care l-am avut o perioadă lungă de timp cu fetele.

Nu aveam bani de buzunar, lucru care mă făcea să mă uit cu jind la momentele când ceilalți colegi ai mei se opreau pe la cine știe ce terasă. Hainele pe care le-am avut în perioada respectivă se rezumau la blugi (de multe ori o singură pereche pe an) și câteva tricouri. Multe haine veneau de la fratele meu mai mare, care are un fizic total diferit față de mine (peste 1.80 înălțime). Așa că erau puține haine pe care să le simt efectiv ca fiind ale mele, majoritatea lor fiind de fapt niște rebuturi care stăteau pe mine ca pe gard.

Surprinzător, abia după 19 ani am ajuns la apreciable înălțime de 1.74 m. Întâmplător sau nu, au început să apară și fetele în viața mea. Însă banii au lipsit mult timp din buzunarele mele. Una dintre experiențele pe care mi le aduc aminte este când aveam în aceeași zi două întâlniri cu două fete diferite și niciun ban. Situațiile respective mă provocau să devin creativ.

Nu mi s-a dat niciodată nimic pe care să nu îl merit. Până și calculator am avut la o vârstă la care unele persoane se simt incapabile să mai învețe să îl folosească. Toate aceste lipsuri m-au învățat să fiu un supraviețuitor. Am învățat pe cont propriu că depinde doar de mine ceea ce am în buzunare sau în jurul meu.

A fost o creștere extrem de grea, pentru că nimeni nu mi-a spus vreodată că se pot face salturi.

Primele mele salarii ca angajat nu au depășit minimum pe economie. Nu am fost niciodată mai talentat decât alții. Ba chiar am învățat că nu sunt cu nimic special. Țsta este și mesajul pe care vreau să îl reții. Sunt exact ca și tine, cu problemele pe care le întâmpină cineva care nu are bani și trebuie să dea din coate. Un mediocru.

În timp, am învățat că eu nu fac lucruri mai bine decât ceilalți, ci că doar le fac.

După facultate am pornit nu mai puțin de trei firme fără niciun ban în buzunar, din același instinct de supraviețuire. Dacă nu mă mișcăm, muream de foame. Două le-am falimentat destul de repede. A treia însă a avut succes. Am câștigat un proiect de finanțare pentru studenți și tineri antreprenori. Suma de investiție era în jur de 15.000 de euro, din care o treime erau nerambursabili, o treime erau credit de la bancă pe o dobândă foarte avantajoasă și cu o treime trebuia să vin eu. Asta în condițiile în care nu aveam nimic în buzunar.

Ca să obțin cei 10.000 de euro (aprox. 5.000 nerambursabili și 5.000 de la bancă), trebuia să fac dovada că am și eu 5.000 euro și că am un spațiu în care să îmi deschid firma. Familia nu avea bani, eu îmi dădusem deja demisia și nu aveam un ban în buzunar... cât despre spațiu nici vorbă.

Așa că am găsit pe cineva care să aibă un spațiu (în chirie) și să poată veni cu jumătate din sumă. De celalaltă jumătate m-am împrumutat.

Toată viața m-am reinventat. De când eram mic visam la o firmă care să îmi aducă măcar 1.000 de dolari pe lună. Visam să devin scriitor de carte. Să am o cafenea și un apartament deasupra ei. Să am o casă de vacanță lângă o pădure. Un câine malamut pe care să îl cheme Whiskey.

Astea erau visurile mele când nu aveam mai mult de 13-14 ani.

În al doilea an de existență, micuța mea firmă deja avea câteva sute de mii de euro cifră de afaceri (cu o profitabilitate totuși de sub 7% din cifra de afaceri). Era mia aia de dolari pe care o visam pe lună când eram mic copil. Eram un adevărat monstru în vânzări. Știam că de fiecare telefon pe care îl aveam cu clienții mei depindea masa pe care o aveam în seara respectivă.

Când a venit criza, am rămas în firmă cu o gaură de câteva zeci de mii de euro. Nu ar fi fost nicio problemă dacă datoriile ar fi fost către stat, însă mare parte din sumă era de plată către un singur furnizor. De plata mea (și a altora) depindea firma lui. În contul datoriilor gajase cu apartamentul lui. Dacă aș fi întors spatele, ar fi rămas cu familia (avea doi copii) pe drumuri.

A fost un moment decisiv pentru mine. În antreprenoriat momentul în care simți că nu îți mai plac

clienții care îți trec pragul ușii este momentul să închizi porțile. Nu știam efectiv ce o să fac în continuare, știam că vreau să închid firma. Mi-am suflecat mânecile și un an de zile am tras doar ca să acopăr datoria. După care m-am reinventat.

După ani de zile m-am întâlnit cu acel furnizor. Era seară, stăteam amândoi sprijiniți de Smart-ul pe care îl cumpărasem special pentru zilele aglomerate ale capitalei. L-am întrebat dacă a mai recuperat din bani.

"Ai fost singurul. De ceilalți încă trag, situația este neschimbată."

Nu pot să zic că nu am simțit cum îmi crește egoul atunci. Am pierdut un an de zile doar ca să acopăr datoria, însă sunt convins că la un moment dat mi se va întoarce înzecit gestul. Și toată experiența pe care am avut-o până acum mi-a dat de înțeles că pot obține absolut tot ce îmi pot pune în cap.

S-au întâmplat multe lucruri pe parcurs. Am 31 de ani în momentul în care scriu această carte. Am o soție frumoasă care este pe cale să nască. Conduc o mașină sport în valoare de 20.000 de euro și am o a doua mașină de aproape un metru pătrat, un Smart, pe care să îl pot parca pe un colț de bordură în mijlocul orașului, când am o întâlnire importantă și traficul este infernal. Câștig din afacerile mele peste 10.000 de euro pe lună.

Nu, nu am milionul de euro în cont, pentru că niciodată nu a fost obiectivul meu ăsta. Însă am destui bani încât

să îmi construiesc cu banii jos casa la care visam când eram mic. Cea de lângă pădure.

Are în jur de 200 de metri pătrați, este gândită special ca să mă pot retrage acolo și să pot scrie. Momentan sunt la fundație, anul ăsta o termin. În spatele ei o să am o piscină și un foișor unde o să îmi aduc prietenii pentru beții și grătare. Iar ca formă - este un "C" superb în care, în mijlocul ei, este o curte interioară, ca în stilul românilor pe vremuri.

Malamutul vine la pachet cu casa. Iar zilele trecute tocmai am refuzat preluarea unei cafenele în stilul celei la care visam când eram mic.

Tocmai faptul că citești rândurile astea presupune că, în perioada asta, am ajuns și autor de carte.

Am trăit o viață întreagă dedicată doar atingerii excelenței în diverse domenii... și am sfârșit atingând excelența în a obține ceea ce îmi propun. În atingerea de obiective. Sunt un monstru de eficiență atunci când vine vorba de un obiectiv pe care mi-l propun.

Sunt șapte ani de când am deschis primele firme, care au murit încă de dinainte de a scoate vreun ban. Am lucrat la mine pe toate planurile, m-am reinventat de multe de ori, am citit sute de cărți despre productivitate. Amuzant este faptul că eu credeam că toată lumea știe ceea ce știu eu, până m-am trezit în punctul în care oamenii veneau la mine și îmi cereau sfatul în proiectele lor proprii.

Șapte ani pot părea mulți, însă nu trebuie să uiți de unde am plecat. Fără haine pe mine, doar cu mâinile goale și cu sănătatea de partea mea. Fără bani, fără ajutor din exterior, fără vreun talent special. M-am învârtit de multe ori în cerc până să găsesc soluții. **Am pierdut mult timp până să ajung aici.**

Unde am ajuns - la o mentalitate și la un ritual care mă ajută să obțin absolut tot ce îmi trece prin minte. Asta o să îți dezvălui în cartea *Esența Eficienței*. Iar tu, îți promit asta, poți obține mult mai mult decât mine și într-un timp mult mai scurt.

Să nu te lași totuși păcălit. Mă refer deseori la obiective materiale (casă, mașină, bani), pentru că sunt palpabile și ușor de imaginat. Însă în cartea asta este vorba despre abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte. Poți să vrei lucruri imateriale și perfect normale: de la iubire și relații împlinite până la diverse aspecte ale propriei tale evoluții personale (control emoțional ridicat, comunicare mai bună, cum să fii pozitiv etc.,etc.,etc).

Din punctul ăsta de vedere, ai control total. Pentru că singurul lucru pe care ți-l cer este să ai încredere în proces și să citești cartea cap-coadă. Iar singura condiție ca să poți să pui în aplicare ceea ce spun în aceste rânduri este să ai speranță.

*Esența Eficienței, abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte - este o adevărată biblie a productivității personale. Îți explică pas cu pas ce se întâmplă în mintea unei persoane care este stăpână pe viața ei și își îndeplinește visurile.

Bani, mașină, casă, stil de viață, haine, o afacere proprie sau un loc de muncă mai bine plătit, vacanțe în locuri exotice, relații împlinite cu cei apropiați sau o personalitate magnetică - pe toate le poți obține prin strategiile descrise în cartea «Esența Eficienței».

Stepout
Publishing House

Stepout Publishing House [SPH] este specializată în carte de psihologie și dezvoltare personală și se adresează dornicilor să evolueze în cele mai importante domenii ale vieții, indiferent că este vorba de aspectul social sau profesional (afaceri). În acest scop, SPH își propune să strângă în colecțiile sale cărți cu impact asupra vieții de zi cu zi, scrise de specialiștii zilei de azi ai psihologiei din România și nu numai.

www.stepout.ro
shop@stepout.ro

ISBN 978-606-93520-9-0